

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym EROD przekroczyła swoje kompetencje wynikające z art. 65 RODO.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym EROD naruszyła art. 6 ust. 1 lit. b) RODO, dokonując zbyt wąskiej wykładni pojęcia przetwarzania niezbędnego do wykonania umowy i stosując ten błędny standard prawny w oparciu o błędną wykładnię warunków użytkowania Meta Ireland.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia przez EROD prawa do dobrej administracji ustanowionego w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
4. Zarzut czwarty, dotyczący tego, że EROD nie działała jako bezstronny organ.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia przez EROD art. 83 RODO i szeregu podstawowych zasad regulujących ustalanie grzywien na podstawie RODO.

Skarga wniesiona w dniu 9 marca 2023 r. – Meta Platforms Ireland / Europejska Rada Ochrony Danych**(Sprawa T-129/23)**

(2023/C 155/89)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Meta Platforms Ireland Ltd (Dublin, Irlandia) (przedstawiciele: H.-G. Kamann, F. Louis, M. Braun i A. Vallery, lawyers, P. Nolan, B. Johnston, C. Monaghan i D. Breatnach, Solicitors, D. McGrath, E. Egan McGrath i H. Godfrey, Barristers)

Strona pozwana: Europejska Rada Ochrony Danych (EROD)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności wiążącej decyzji EROD nr 3/2022 w sprawie sporu wniesionego przez irlandzki organ nadzorczy w sprawie Meta Platforms Ireland Limited i jej usługi Facebook (art. 65 RODO), przyjętej w dniu 5 grudnia 2022 r., w całości lub, tytułem żądania ewentualnego, w mających znaczenie częściach, oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym EROD przekroczyła swoje kompetencje wynikające z art. 65 RODO.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym EROD naruszyła art. 6 ust. 1 lit. b) RODO, dokonując zbyt wąskiej wykładni pojęcia przetwarzania niezbędnego do wykonania umowy i stosując ten błędny standard prawny w oparciu o błędną wykładnię warunków użytkowania Meta Ireland.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia przez EROD prawa do dobrej administracji ustanowionego w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
4. Zarzut czwarty, dotyczący tego, że EROD nie działała jako bezstronny organ.

5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia przez EROD art. 83 RODO i szeregu podstawowych zasad regulujących ustalanie grzywnien na podstawie RODO.

Skarga wniesiona w dniu 10 marca 2023 r. – Nike Innovate / EUIPO – Puma (FOOTWARE)

(Sprawa T-130/23)

(2023/C 155/90)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nike Innovate CV (Beaverton, Oregon, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat R.-C. Rebling)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Puma SE (Herzogenaurach, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „FOOTWARE” – unijny znak towarowy nr 18 035 847

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 stycznia 2023 r. w sprawie R 2173/2021-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- utrzymanie w mocy decyzji Wydziału Unieważnień EUIPO dla celów utrzymania w mocy rejestracji w całości;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Izba Odwoławcza naruszyła i błędnie zastosowała art. 59 ust. 1 lit. a) rozpatrywany w związku z art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001, ponieważ dokonała błędnej wykładni istoty właściwej cechy mogącej naruszać ten przepis.
- Izba Odwoławcza naruszyła i błędnie zastosowała art. 59 ust. 1 lit. a) rozpatrywany w związku z art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001, ponieważ nie rozpatrzyła różnych sposobów, w jakie znak towarowy mógłby być postrzegany w odniesieniu do szerokiego zakresu indywidualnych towarów i usług objętych zgłoszeniem;
- Izba Odwoławcza naruszyła i błędnie zastosowała art. 59 ust. 1 lit. a) rozpatrywany w związku z art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001, ponieważ nie rozparzyła odpowiednio, w jaki sposób znak towarowy będzie postrzegany w odniesieniu do towarów przez różne grupy konsumentów posiadających różny poziom znajomości języka angielskiego ani jaki wpływ wywarłoby to rozumienie językowe na sposób postrzegania przez nich znaku towarowego;
- Izba Odwoławcza błędnie zastosowała art. 95 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 i naruszyła art. 27 ust. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/625;